

ಆನೆ – ಭಾವಿಯ ಮೇಲಿನ ದೈತ್ಯ ಮತ್ತು ಶಕ್ತಿಶಾಲಿ ವಸ್ತುಪ್ರಾಣ. ಮನುಷ್ಯ ಹಾಗೂ ಅನೆಯ ಸಂಬಂಧ ತುಂಬಾ ಹಳೆಯಿದು. ಮಾನವ ಮತ್ತು ಕಾಡುಪ್ರಾಣ ಸಂಘರ್ಷದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಫಂಸೆಗಳು ವರದಿಯಾಗುವುದೇ ಆನೆ ಹಾಗೂ ಮನುಷ್ಯರ ನಡುವೆ.

ಕಾಡಿನಿದ ನಾಡಿಗೆ ಬಂದ ಮನುಷ್ಯ, ಸೇರಿಹಿಡಿದು ಪಳಗಿಸಿ ದುಡಿಹೊಳ್ಳುವ ಅಡವಿಮೃಗಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನವು ಅನೆಗಳೇ. ಯುದ್ಧಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಮುಖವಾಗಿ ಕಾಣಬಹುದಾದ ಅನೆಗಳು ಧಾರ್ಮಿಕ – ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಒಳಕೆಯಾಗುತ್ತವೆ. ಮೈಸೂರು ದಸರೆಯಲ್ಲಂತೂ ಅನೆಗಳ್ದೇ ದಬಾರು.

ಮೈಸೂರು ಪ್ರಾಣತ್ಯಾದ ಕಾಡುಗಳಲ್ಲಿ ಅನೆಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ ಹೆಚ್ಚಿ. ಕಾಡಾನೆಗಳನ್ನು ಸೇರಿಹಿಡಿದು ಪಳಗಿಸುವ ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರಾತ್ಮ ‘ಬೀಡ್ಡಾ’ ತಾಣವೂ ಇದೇ ಮೈಸೂರು ಸೀಮೆ. ಕಾಡಾನೆಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದು ಪಳಗಿಸುವ ಕಾರ್ಯಾಚರಣೆಗೆ ‘ಬೀಡ್ಡಾ’ ಎಂದು ಹೆಸರು. ಈ ಕಾರ್ಯಾಚರಣೆ ನಿಂತುಹೋಗಿ 50 ವರ್ಷಗಳೇ ಕಳೆದಿದೆ.

ನಾಡಿಗೆ ನುಗ್ಗಿ ಪುಂಡಾಟ ಮೇರೆಯುವ ಕಾಡಾನೆಗಳನ್ನು ಇತ್ತಿಇಚೆನ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಅರಿವಳಿಕೆ ಕೊಟ್ಟು ಕಾಡಿಗೆ ವಾಪಾಸ್ ಬಿಡುವುದು ರೂಡಿ. ಪುಂಡಾಟಿಕೆ ತೀರಾ ಅತಿರೇಕಕ್ಕೆ ತಲುಪಿದಾಗ ಅನಿವಾಯವಾಗಿ ಗುಂಡಿಟ್ಟು ಕೊಲ್ಲುವುದು ಈಚೆನ ವರ್ಷಗಳ ವಿಧಾನ. ಆದರೆ ಹಿಂದೆಲ್ಲ ಅನೆಗಳು ಒಡಾಡುವ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ ಸಣ್ಣ ಗುಂಡಿಗಳನ್ನು ತೋಡಿ ಅವುಗಳನ್ನು ಗುಂಡಿಯೋಳಕ್ಕೆ ಬೇಕುವಂತೆ ಮಾಡಲಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಬಳಿಕ ಅವುಗಳನ್ನು ಗುಂಡಿಗಳಿಂದ ಹೊರಗೆ ಎಳೆದು ಅನುಭವ ಅನೆಗಳ ಸಹಾಯದಿಂದ ಪಳಗಿಸಿ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಹಜ್ಜುಲಾಗುತ್ತಿತ್ತು.

ಅನೆಗಳಿಗಾಗಿ ಬೋನು!

ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಂಖ್ಯೆಯ ಅನೆಗಳನ್ನು ಸೇರಿಹಿಡಿಯಲು ಕಂಡಕಳಣನ್ನು ತೋಡಿ ಅವುಗಳ ಒಳಕ್ಕೆ ಅನೆಗಳನ್ನು ಬೆಳೆವಂತೆ ಮಾಡಿ. ನಂತರ ಪಳಗಿಸುವ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆ ಶುರುವಾಯ್ತು. ಕಂಡಕಳಿಗೆ ಅನೆಗಳು ಬೆಳೆತ್ತಿದ್ದುದರಿಂದ ಅವುಗಳಿಗೆ ಪಟ್ಟಾಗುವುದು ಸಹಜವಾಗಿತ್ತು. ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಅವು ಪ್ರಾಣ ಕೆಲೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಫಂಸೆಗಳೂ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದವು. ಅನೆಗಳ ಅಂಗಗಳು ಉನವಾಗದಂತೆ ಮತ್ತು ಪ್ರಾಣಾವಾಯವಾಗುವುದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಲು ನೆಲಮಟ್ಟಿದಲ್ಲಿಯೇ ದಷ್ಟವಾದ ಮರದ ತುಂಡುಗಳಿಂದ ಬೋನು ಕಟ್ಟಿ ಅದರೊಳಗೆ ಬಿಡ್ಡ ಅನೆಗಳನ್ನು ಸೇರಿಹಿಡಿಯುವ ವಿಧಾನ ನಂತರ ರೂಢಿಗೆತವಾಯಿತು. ಆ ವಿಧಾನವೇ ‘ಬೀಡ್ಡಾ’ ಕಾರ್ಯಾಚರಣೆ.

ಮೈಸೂರು ಸಮೀಪದ ಕಾಕನಕೋಟೆ, ಚಾಮರಾಜನಗರದ ಬುದಿ ಪಡಗ ಮೊದಲಾದ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ ಹಿಂದೆ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದ ‘ಬೀಡ್ಡಾ’ ವಿಧಾನಗಳನ್ನು ಕಾಲಕಾಲಕ್ಕೆ ಉತ್ತಮ ಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತು ಬರಲಾಯಿತು.

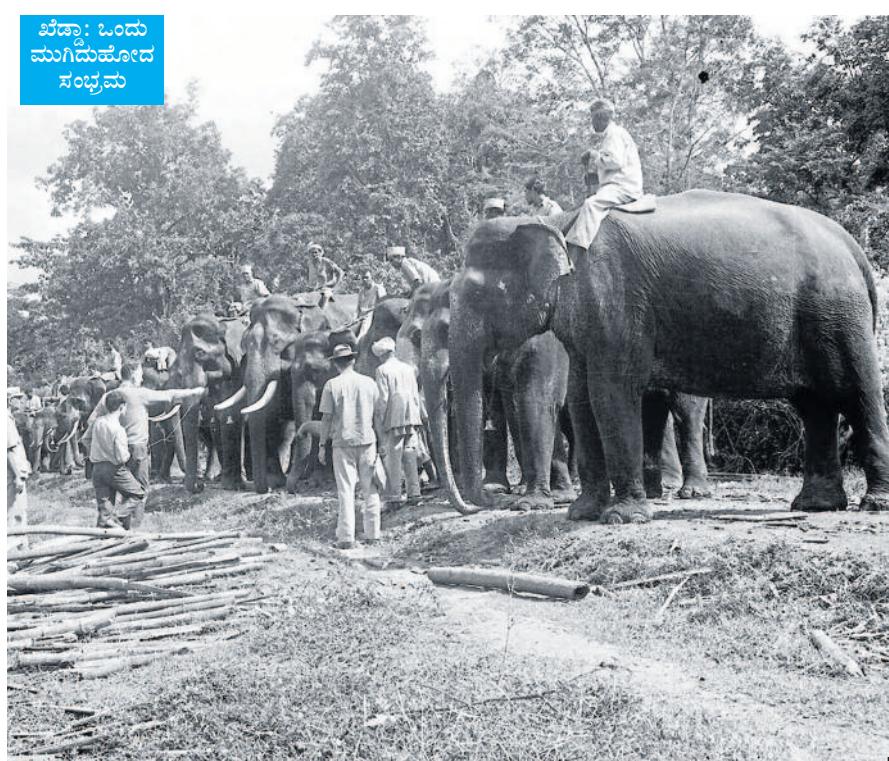
ಮೈಸೂರು ಪ್ರಾಣತ್ಯಾದಲ್ಲಿ ಸಣ್ಣ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ

ಕಾಡಿನ ಅನೆಗಳ
ಪಳಗಿಸಲು
ಪಳಗಿದ ಅನೆಗಳ
ಸರಪು

ಬೀಡ್ಡಾಕ್ಕೆ ಬಿಡ್ಡ ಅನೆ

ಬೀಡ್ಡಾ: ಒಂದು
ಮುಗಿದುಹೋದ
ಸಂಪ್ರದಾಯ